

# **“Kristus meni in tebi govori, da naju potrebuje”**

Božična pobožnost. — Prav nič se mi ne zdi smešno, ko vidim, da gradiš jaslice in postavljaš preproste figure okoli hlevčka. — Še nikoli se mi nisi zdel bolj možat kot zdaj, ko si podoben otroku. (Pot, 557)

3. januar

V božičnem času mi je vseč gledati podobe Deteta Jezusa. V teh podobah se nam Gospod kaže majhnega, kar

me spomni na to, da nas Bog kliče, da se je Vsemogočni hotel pokazati šibkega, da je hotel pokazati, da potrebuje človeka. Iz betlehemske zibelke Kristus meni in tebi govori, da naju potrebuje, spodbuja naju k pristnemu krščanskemu življenju, življenju predajanja, dela, veselja.

Nikoli ne bomo res dobre volje, če resnično ne posnemamo Jezusa, če nismo, kot on, ponižni. Ponovno poudarjam: ste videli, kje se skriva Božja veličina? V jasliah, v plenicah, v votlini. Odrešenjska učinkovitost more delovati v nas le skozi ponižnost, če nehamo misliti nase in se odgovorno zavedamo potrebe, da delamo za druge.

Včasih se zgodi, tudi med dobrimi ljudmi, da pride do osebnih konfliktov, ki na koncu povzročijo resne skrbi, vendar nimajo nobene objektivne osnove. Njihov izvor je zakoreninjen v pomanjkanju

poznavanja samega sebe, kar vodi do napuha, do želje postati središče pozornosti in odobravanja vseh ljudi, do skrbi, da ne napravimo slabega vtisa, do tega, da nam ni dovolj delati dobro in se ne izpostavljati, do hrepenenja po osebni gotovosti. Tako mnoge duše, ki bi lahko uživale v čudovitem miru, ki bi lahko okušale neizmerno radost, zaradi ponosa in prevzetnosti postanejo nesrečne in nerodovitne.

Kristus je bil iz srca ponižen. Vse svoje življenje ni hotel zase ničesar posebnega, nobenega privilegija. (Jezus prihaja mimo, 18)